

styrelsen med den ansvarlige regions indstilling om sælgers civilretlige ansvar.

Det er alene Told- og Skattestyrelsen der, eventuelt i samråd med Kammeradvokaten, kan henlægge en erstatningssag i forbindelse med selskabstømning. Hverken den ansvarlige region eller de kommunale skatteforvaltninger kan træffe afgørelse om hel eller delvis henlægelse af en erstatningssag. Dette gælder uanset, om en erstatningssag henlægges efter en konkret vurdering af bevisets stilling, eller fordi sagen indeholder så få oplysninger, at der ikke engang kan indgives stævning med henblik på afbrydelse af forældelse. Det gælder endvidere, hvis sagen henlægges af procesøkonomiske hensyn. Procesøkonomiske hensyn foreligger, hvor der er risiko for, at omkostningerne ved at gennemføre kravet ved domstolene vil overstige erstatningen, således at der vil opstå et »nettotab«, hvis sagen rejses. I mange tilfælde er beslutningen om henlæggelse truffet af Told- og Skattestyrelsen fordi flere af de nævnte forhold foreligger i samme sag.

For så vidt angår kuratorerne i konkursboerne efter de tømte selskaber fremgår det af de ændrede retningslinjer af 18. juli 1997 for samarbejde mellem Told- og Skat, Kammeradvokaten og kuratorerne i ersatningssagerne, at kuratorerne ikke er bemyndiget til på egen hånd helt eller delvist at opgive noget erstatningskrav. Hvis en kurator mener, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at rejse et krav, eller et allerede rejst krav bør frafalde, fremsendes sagen med en redegørelse til Told- og Skattestyrelsen.

Det fremgår af skattestyrelseslovens § 37, at skattemyndighederne skal iagttage ubetinget tavshed overfor uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med.

Jeg finder derfor, at det vil være urigtigt af mig at oplyse, hvorvidt en konkret sag, der optræder på »nettolisten« er henlagt, herunder om en »landsskattechef« og en rådgiver for Horsens Kommune er blandt sælgerne.

Spm. nr. S 528

Til statsministeren (20/11 97) af:

Margrete Auken (SF):

»Hvilke initiativer vil statsministeren konkret tage for at sikre, at centraladministrationen i fremtiden tilrettelægger sine edb-processer efter fælles fremtidsikrede standarder og miljønormer, så dokumentudvekslingen mellem de forskellige dele af centraladministrationen og Folketinget kan tilrettelægges mere hensigtsmæssigt, og så statens ressourceforbrug på IT-området i et livscyklusperspektiv minimeres?«

Begrundelse

Administrationsdepartementet og senere Forskningsministeriet har ikke formået at få gennemført fælles standarder og retningslinjer for centraladministrationens edb-processer. Dette skaber store problemer for overførslen af dokumenter internt i centraladministrationen og ikke mindst mellem centraladministrationen og Folketinget. Der er derfor et udtalt behov for, at regeringen fastlægger nogle fælles fremtidsikrede »færdselsregler« på IT-området dvs. fælles standarder/normer – ikke mindst i lyset af de store summer, der også i fremtiden forventes investeret i hardware og udbygning af edb-systemerne. Der vil kunne spares mange penge, og et fremtidigt krav til leverandørerne om mere miljørigtige produkter vil både forbedre arbejdsmiljøet (med hensyn til f.eks. brandhæmmere), nedbringe statens papir- og energiforbrug og forbedre mulighederne for at genanvende komponenterne og materialerne i de skrottede computere.

Svar (4/12 97)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen): Vi skal konstant arbejde med at fremtidsikre edb-processerne. Det har imidlertid sine begrænsninger over for et marked med en dynamik og en hastighed, som på kort tid kan overhale en vedtagen standard.

Sådan er det for eksempel gået forsøg på at skabe en standard for, hvordan edb-anlæg skulle adressere elektronisk post (den såkaldte X-400-standard). Arbejdet lykkedes, men standarden døde! I mellemtiden valgte markedet nemlig en ny og mere fleksibel de facto-stand-